

Γράφει ο **Σταύρος Ματίκας**

1) Υπάρχει κόσμος που δεν είναι φασίστας και αντιδράει στις κλειστές δομές στα νησιά. Θα έλεγε κανείς πως το να μην γίνουν νέες δομές στα νησιά είναι ένα αίτημα που ενώνει από αριστερούς μέχρι ακροδεξιούς κατοίκους. Θα έλεγε κανείς πως το σημαντικό είναι να μη γίνουν, να αντισταθεί ο κόσμος στα ΜΑΤ και δεν έχει σημασία η αφετηρία της σκέψης, δεν έχουν σημασία οι προθέσεις.

Είναι τραγικός λάθος, κανένας αριστερός άνθρωπος δεν πρέπει να μπει σε αυτή τη λογική. Αυτή τη στιγμή ξεκάθαρα τον τόνο στις κινητοποιήσεις δίνουν οι ακροδεξιές φωνές. Τι θα γίνει λοιπόν αν το κίνημα αυτό κερδίσει; Ας σκεφτούμε λίγο. Η κυβέρνηση θα πάει σε ακόμα πιο ακραίες λύσεις, η Μόρια θα παραμείνει ως έχει, οι θάνατοι προσφύγων θα αυξηθούν, το κυνήγι στη θάλασσα και οι πνιγμοί θα αυξηθούν, οι απελάσεις θα αυξηθούν, οι φυλακίσεις θα αυξηθούν, οι όποιες κλειστές δομές καταφέρουν να χτιστούν θα είναι ακόμα πιο κλειστές κτλ.

Είναι σαφές ότι έτσι όπως έχει διαμορφωθεί το πολιτικό κλίμα, έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί οι συσχετισμοί δεν γίνεται να υπάρξει προοδευτική εναντίωση στα κλειστά κέντρα και κυρίως δεν μπορεί να υπάρξουν προοδευτικά μπάχαλα με την αστυνομία. Η αριστερά πρέπει να συνεχίσει να παρεμβαίνει με αντιπολεμικό τόνο, με στάση αλληλεγγύης, με ψύχραιμη ανάλυση, με λόγο τόσο ενάντια στην κυβέρνηση όσο και ενάντια στους φασίστες. Με υπομονή θα βρει το επόμενο διάστημα μεγαλύτερες ευκαιρίες να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο.

2) Τα ακροδεξιά νταηλίκια ξεφουσκώνουν γρήγορα γιατί το κράτος ξέρει καλύτερα, Αυτοί που έσκιζαν τα ρούχα τους με τη συμφωνία των Πρεσπών τώρα έχουν ηρεμήσει, έχουν ξεχάσει το ζήτημα, κάνουν δεύτερες σκέψεις και μπορεί να έχουν αλλάξει και άποψη. Το ελληνικό κράτος βγήκε ενισχυμένο, επιβλήθηκε, κέρδισε, καλό για την αστική τάξη και τα μεγάλα συμφέροντα, κακό για τους λαούς. Οι φασίστες και οι εθνικιστές πάντως δεν είναι πλέον τόσο θυμωμένοι. Το ίδιο θα γίνει και με τα κλειστά κέντρα. Αυτοί που δρουν με κίνητρο την μισαλλοδοξία και όχι την αλληλεγγύη γρήγορα θα ησυχάσουν. Θα δουν ότι τα κλειστά κέντρα είναι λύση στις αντιπροσφυγικές διαθέσεις τους. Θα δουν ότι πριν ήταν κάπως υπερβολικοί, θα παραδεχτούν ότι το κράτος ξέρει καλύτερα να πολεμάει τους πρόσφυγες. Θα

ζητούν μόνο την πιστή εφαρμογή της κλειστότητας των κέντρων. Υπομονή θέλει και ψυχραιμία. Η αριστερά σύντομα θα παίξει σημαντικό ρόλο στα νησιά.

3) Ας κάνουμε μια υπόθεση εργασίας.

Σε ένα χωριό με κτηνοτρόφους κατά βάση αυξάνεται ραγδαία ο πληθυσμός των λύκων. Οι κάτοικοι αντιμετωπίζουν καθημερινές επιθέσεις και αντιδρούν με κάθε τρόπο ακόμα και με καραμπίνες. Διάφοροι με πιο οικολογικές ευαισθησίες τόσο από τους κατοίκους όσο και γενικότερα παρεμβαίνουν, τονίζουν τη σημασία των λύκων στο οικοσύστημα και προτείνουν τη μεταφορά των λύκων πιο πάνω στο βουνό όπου όμως βρίσκονται άλλα χωριά. Τουλάχιστον όμως θα μοιραστεί το πρόβλημα. Οι περισσότεροι κάτοικοι κράζουν με μανία τους οικολόγους που δεν καταλαβαίνουν τη ζημιά που γίνεται στην περιουσία τους.

Οι αρχές παρεμβαίνουν βάζοντας ηλεκτρικό φράκτη. Ο φράκτης αυτός μειώνει και δεν εξαφανίζει το πρόβλημα, οι αρχές όμως πιστεύουν ότι αυτή είναι η μόνη ρεαλιστική λύση. Οι κάτοικοι αντιδρούν στο φράκτη γιατί δεν αποτελεί οριστική λύση και δε μειώνει δραστικά τον αριθμό των λύκων. Κάτοικοι και οικολόγοι αντιστέκονται στο φράκτη, συγκρούονται με τις αρχές και καταφέρνουν να παρεμποδίσουν τον φράκτη. Τις επόμενες μέρες αρχές και κάτοικοι σκοτώνουν με μανία τους τους πρόσφ.. έ τους λύκους

4) Καταλάβετε τώρα; Στη ζωή και στην πολιτική υπάρχει η μεγάλη εικόνα. Μπορεί κάποιος στα χωριά των νησιών να φαντασιωνόταν ότι θα βάλουν ένα αντιιμπεριαλιστικό περιεχόμενο στο «απεγκλωβισμό των νησιών» αλλά τελικά το μήνυμα ήταν ξεκάθαρο από τους ακραίους εθνικιστές προς το κράτος και ανάποδα. Χρειάζεται πιο αποφασιστική αντιμετώπιση του προσφυγικού ζητήματος. Χρειάζονται πιο ακραία μέτρα. Τα βλέπουμε τώρα στον Έβρο και όλα φασιστόμουτρα στοιχίζονται αυτή τη φορά μαζί του. Ναι σύντροφοι για τις αηδίες που βλέπουμε στα σύνορα και στα λιμάνια, έχετε και εσείς ευθύνη

5) Ας κάνουμε λίγο μια εκτίμηση πολιτικοκοινωνικών συσχετισμών. Τρομάρα μου, εκτιμήσεις από τον καναπέ αλλά θα σκάσω αν δεν τα πω κάπου. Εννοείται ότι η τεράστια πλειοψηφία ακολουθεί την κυρίαρχη-εθνική αφήγηση, δε θα μπορούσε να συμβαίνει διαφορετικά (αν συνέβαινε θα ζούσαμε άλλες καταστάσεις). Εννοείτε ότι ανεβαίνει το εθνικιστικό-ακροδεξιό ρεύμα, νομίζω όμως όχι τόσο όσο φοβόμαστε. Δεν πιστεύω ότι φτάνει το πικ με το Μακεδονικό. Περισσότερο κυριαρχεί το ναι μεν αλλά, το κρίμα οι πρόσφυγες, ο κακός ο Ερντογάν, η ΕΕ που δεν μας καταλαβαίνει. Οι εικόνες με τα παιδιά δεν καταπίνονται εύκολα από τη μέση συνείδηση. Δείτε πόσο προσπάθεια κάνουν τα ΜΜΕ να στιγματίσουν τους ασυνείδητους γονείς πρόσφυγες. Πόση προσπάθεια κάνουν να κρύψουν τα ακραία σκηνικά, δεν υπάρχουν πυροβολισμοί, δε δείχνουν τόσο το λιμενικό να χτυπάει. Θέλουν να δείξουν εικόνες αποφασιστικής φύλαξης των συνόρων αλλά δε θέλουν θύματα φανερά τουλάχιστον. Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι και όλο αυτό το εθνικιστικό σκυλολόι έχει φάει ήττα μετά τη ΧΑ και τη συμφωνία των Πρεσπών, δε φαίνεται κάπου ότι μπορούν να ενωθούν σε ενιαία πολιτική έκφραση. Αυτό που έχει περισσότερη σημασία τώρα και είναι δείκτης είναι αν μπορούν οι φασίστες να βάλουν αυτοτελείς κινητοποιήσεις σε Αθήνα Θεσσαλονίκη, πχ μαζικές συγκεντρώσεις ενάντια στον Ερντογάν έξω από Πρεσβεία-Προξενείο. Νομίζω ότι δε μπορούν, αν το καταφέρουν θα πρέπει να ανησυχούμε περισσότερο

6) Καταδικάζουμε κυβέρνηση-ΕΕ-πόλεμο-ιμπεριαλισμό κτλ, ωραία είναι όλα αυτά, χρήσιμα αλλά αυτή την ώρα μπορούμε να βγάλουμε συμπεράσματα αν κάνουμε τις σωστές ερωτήσεις. Υπήρξε άραγε κάποια στιγμή που η κυβέρνηση ΝΔ φάνηκε ανέτοιμη, που το κράτος αιφνιδιάστηκε με αυτό που έγινε στα σύνορα;

Χρειάστηκαν έκτακτα μέτρα, χρειάστηκε να σκεφτούν κάτι νέο;

Όχι είναι έτοιμοι, όχι μόνο ιδεολογικά-πολιτικά αλλά διαθέτουν τους μηχανισμούς και τα δόγματα που χρειάζονται για να αντιμετωπίσουν τις ασύμμετρες απειλές. Από το στρατό και την αστυνομία μέχρι τις λέσχες εφέδρων τις ΠΑΕ και τους δήμους όλοι ήξεραν τι πρέπει να κάνουν και όχι μόνο αυτό, φαίνεται ξεκάθαρα ότι μπορούν να αντιμετωπίσουν απείρως χειρότερες καταστάσεις. Λένε πολλοί για εξάρτηση, ότι είμαστε τα τσιράκια των μεγάλων δυνάμεων κτλ. Υπήρξε βοήθεια, ζητήσαμε βοήθεια, ζητήσαμε τεχνογνωσία και έμπειρους στρατόκαυλους από έξω; δε νομίζω.

Πρέπει να λοιπόν να βγάλουμε οριστικά το συμπέρασμα ότι το ελληνικό κράτος αντιμετωπίζει καθημερινά τις ασύμμετρες απειλές, διαθέτει την πολιτική ικανότητα και τα μέσα για να το κάνει.

Έχουμε πόλεμο όλοι το λένε πλέον, άμυνα και ασφάλεια ταυτίζονται, στρατός και αστυνομία κοινός ρόλος, χάνονται τα όρια ειρήνης πολέμου. Επιμένουν πολλοί όμως να τονίζουν τη διαφορά με τον κανονικό πόλεμο, δεν πέφτουν βόμβες, οι πρόσφυγες δε βιώνουν το ίδιο με αυτό που τους οδήγησε στον ξεριζωμό. Τί έχουμε όμως σήμερα; Είναι σωστός ο όρος καταστολή, το λιμενικό που προσπαθεί να βυθίσει τη βάρκα, τα πραγματικά πυρά είναι καταστολή; οι συλλήψεις και τα κλειστά κέντρα είναι καταστολή; Πού πρέπει να είναι το άγχος μας, να πούμε ότι δεν είναι πόλεμος ή ότι υπάρχει σαφής ποιοτική διαφορά πλέον από τον όρο καταστολή;

Τελευταίο, έχουμε σήμερα μόνο πολεμική προετοιμασία; Μόνο αγοράζουμε όπλα και εκπαιδευόμαστε για μελλοντικές συμμετοχές; Ή τελικά ο στρατός έχει δράση σήμερα, τώρα

7) Θυμάστε τις λέσχες εφέδρων, τους ΟΔΕΥΩ που έφερε ο Κωνσταντάτος. Βάζαμε τότε τρία ζητήματα.

α) το αταίριαστο συνύπαρξης μαθητών-εφέδρων

β) το νεοναζιστικό χαρακτήρα της Οδεύω

γ) τον συνολικά αντιδραστικό χαρακτήρα των λεσχών εφέδρων που δρουν συμπληρωματικά στην αντιμετώπιση των ασύμμετρων απειλών

Αρκετοί έμεναν τότε μόνο στα δύο πρώτα που ήταν πολιτικά πιο εύκολα, δείτε όμως σήμερα, μέχρι και από την Κρήτη ανεβαίνουν οι νταήδες για να κυνηγήσουν τους κατατρεγμένους πρόσφυγες. Για αυτό όταν ανοίγεται ένα ζήτημα το πάμε μέχρι τέλους, δε μένουμε μόνο στα εύκολα

8) Ωχ αλήθεια κουράστηκα με τον κακό Ερντογάν. Εντάξει η κυβέρνηση και τα ΜΜΕ αλλά και μεγάλο μέρος της αριστεράς μεγάλο άγχος να καταγγείλει την Τουρκία ως επίσημο διακινητή προσφύγων, να καταγγείλει τα παιχνίδια της Τουρκίας προς τη χώρα μας. Μαζί με αυτό τα μασάει στο ζήτημα των ανοιχτών συνόρων και στα δικαιώματα των προσφύγων.

Πέρα όμως από τις πολιτικές θέσεις υπάρχουν και οι αριθμοί και δε γίνεται να τρελαθούμε τελείως. Ναι ο Ερντογάν κάνει παιχνίδια, βοήθησε να πάνε οι πρόσφυγες στα σύνορα, θέλει να πιέσει την ΕΕ, το έχουμε καταλάβει, δεν είναι ανάγκη να επαναλαμβάνουμε την κυβερνητική προπαγάνδα. Αλλά ρε παιδάκι μου έχει ή δεν έχει η Τουρκία κάτι εκατομμύρια πρόσφυγες;

Σίγουρα κάποιοι θέλουν να μείνουν εκεί για να είναι κοντά και να επιστρέψουν στις χώρες τους.

Συντριπτικά όμως το βέλος της ροής δείχνει Ευρώπη, για αυτό και η ΕΕ δίνει τόσα λεφτά στην Τουρκία αλλιώς θα της έλεγε δικό σου πρόβλημα. Οι λίγες χιλιάδες που είναι στα σύνορα δεν ήρθαν με το ζόρι, δεν του πίεσε, γιατί δεν χρειάζεται, έτσι κι αλλιώς θέλουν να περάσουν στην Ευρώπη.

Γενικά πριν κάνουμε οποιαδήποτε κουβέντα δε μπορεί σε αυτό πρέπει να συμφωνούμε όλοι. Έστειλε λοιπόν ο Ερντογάν λίγες χιλιάδες στα σύνορα και κρατάει κάποια εκατομμύρια ακόμα. Κατά τα άλλα η Τουρκία είναι διακινητής. Δε βγαίνει ρε παιδιά, δε βγαίνει με τίποτα. Κατά βάση η Τουρκία είναι φράκτης είναι ένα μεγάλο στρατόπεδο συγκέντρωσης, είναι επίσημα κράτος φυλακή για τους πρόσφυγες. Μαντέψτε λοιπόν τι έχει απόλυτη προτεραιότητα για την αριστερά και εδώ και στην Τουρκία, τι πρέπει να καταγγείλει πρώτα, τον Ερντογάν ως διακινητή ή ως δεσμοφύλακα;

9) Στην επιχειρηματολογία μας πολλές φορές μας αρέσουν οι συνδικαλιές, να μένουμε στα πιο εύκολα και πιασάρικα. Και εγώ το κάνω συχνά, πρέπει όμως να πηγαίνουμε πιο πέρα. Λέμε πχ ελεύθερη μετακίνηση των προσφύγων και να μπαίνουν και να βγαίνουν. Τονίζουμε τη σωστή εκτίμηση ότι η μεταναστευτική ροή δεν έχει προορισμό τη χώρα μας, ότι οι περισσότεροι θα φύγουν γιατί και εδώ ισχύουν οι νόμοι της αγοράς. Δείχνουμε όμως ένα άγχος να πούμε στον κόσμο ότι θα περάσουν και θα φύγουν, δε θα γίνει και τίποτα συνταρακτικό, μη φοβάστε.

Έτσι όμως δε συγκρουόμαστε με τον πυρήνα της μισαλλοδοξίας και της ξενοφοβίας. Τι θα γινόταν και αν έμεναν 100 χιλιάδες, μισό εκατ, ένα εκατ; Οι περισσότεροι θεωρούν ότι έχουν μια κατοχυρωμένη κοινωνικοοικονομική θέση η οποία κινδυνεύει κάθε φορά όταν μπαίνουν νέα δεδομένα στην εξίσωση. Τι θα πει λοιπόν δε χωράνε; Ναι αν όλοι αυτοί έμεναν σε δομές θα είχαμε πρόβλημα, αν όμως εντάσσονταν στην κοινωνία, στην οικονομία και στην παραγωγή, με ίσα δικαιώματα;

Δε μοιράζουμε τη φτώχεια μας, περισσότεροι άνθρωποι δημιουργούν περισσότερο πλούτο, δεν έχουν μόνο ανάγκες, συμβάλουν στην αύξηση του ΑΕΠ. Δε μοιραζόμαστε τις ίδιες δουλειές, νέες ανάγκες χρειάζονται νέα οικονομική δραστηριότητα, νέες δουλειές.

Οι Έλληνες έγιναν πιο φτωχοί το 22; Έγιναν πιο φτωχοί με την είσοδο εκατοντάδων χιλιάδων Αλβανών; έγιναν πιο φτωχοί με τους χιλιάδες Πακιστανούς μετανάστες τα προηγούμενα χρόνια;

Από την άλλη οι ξένοι ρίχνουν τα μεροκάματα ή ο ρατσισμός και η ανισότητα στα δικαιώματα; Είναι δεδομένο ότι σε επίπεδο ταξικής πάλης θα πάμε πιο πίσω ή αυτό είναι ζήτημα γραμμής και προσαρμογής των ταξικών δυνάμεων;

Δεν υπάρχει κομμουνισμός για τους Έλληνες, παλεύουμε σε αυτή τη χώρα, ενάντια στην αστική εξουσία στην Ελλάδα με όσους καταπιεσμένους βρίσκονται και ζουν εδώ. Όταν λοιπόν θα διώξουμε την εκμετάλλευση από άνθρωπό σε άνθρωπό, όσοι δε γουστάρουν θα μπορούν να φύγουν και όσοι καταπιεσμένοι από άλλες χώρες μας 'ζηλεύουν' μπορούν να έρθουν και να είναι καλοδεχούμενοι.